

Beslissing nr. 2002-V/M-95 van 24 december 2002

Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging tot het nemen van voorlopige maatregelen ingediend door de N.V. M.S.A./Gilde van Vlaamse Antiquairs.

Gezien de klacht ten gronde dd.24 juni 1998, gekend onder nr.IO-98/0017;

Gezien het verzoek neergelegd op 24 juni 1998, waarbij om voorlopige maatregelen werd gevraagd door de N.V. M.S.A. met maatschappelijke zetel te 8310 Brugge, Gemenewideweg Noord 9, geregistreerd onder nr. VMP-98-0004, met betrekking tot de praktijken van de volgende onderneming:

De Gilde van Vlaamse Antiquairs, met zetel te 9000 Gent, Jan Breydelstraat 13;

Gezien het verslag van de afdeling Prijzen en Mededinging in toepassing van artikel 35 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de Economische Mededinging, opgesteld op 8 juli 1998 en op dezelfde datum overgemaakt aan de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging;

Gezien Onze vorige beslissing nr. 2002 V/M-38 van 27 mei 2002, waardoor het verzoek tot nemen van voorlopige maatregelen ontvankelijk werd verklaard en waardoor, alvorens verder over de gegrondheid ervan uitspraak te doen, een aanvullend onderzoek werd bevolen;

Gezien het gemotiveerd verslag van het Korps Verslaggevers dd.18 september 2002 en overgemaakt op 18 september 2002;

Gezien de memorie na verslag van het Korps Verslaggevers neergelegd door de Gilde van de Vlaamse Antiquairs op 24 oktober 2002 en de memorie van antwoord neergelegd door de Gilde van Vlaamse Antiquairs op 14 november 2002;

Gezien de memorie van antwoord neergelegd door de N.V. M.S.A. neergelegd op 6 november 2002;

Gehoord op de zitting van 4 oktober 2002 :

- de heer B. Stulens, verslaggever en de heren J.Isselée en A.Kyndt, namens de Dienst voor de Mededinging;
- de N.V. M.S.A., vertegenwoordigd door de heer Gil Tuteleers, afgevaardigd bestuurder en bijgestaan door Mr. Pierre de Keukelaere, advocaat te Brugge;
- de Gilde van Vlaamse Antiquairs, vertegenwoordigd door Mr. Frans Sablon, loco Mr. Nadine Duerinck, advocaat te Brussel ;

Gehoord op de zitting van 25 november 2002:

- De heer B.Stulens, verslaggever en de heren J.Isselée en A.Kyndt, namens de Dienst voor de mededinging;
- De N.V. M.S.A., vertegenwoordigd door de heer Gil Tuteleers en bijgestaan door Mr. Pierre de Keukelaere, advocaat te Brugge;
- De Gilde van Vlaamse Antiquairs, vertegenwoordigd door de heer Bart Wille, Voorzitter en bijgestaan door Mr. Frans Sablon loco mr. Nadine Duerinck, advocaat te Brussel;

Gezien de stukken van het dossier;

I. De feiten en retroacten

1. Voor de uiteenzetting der feiten wordt verwezen naar Onze vorige beslissing van 27 mei 2002, waarin de feiten uitgebreid werden weergegeven, hetgeen hier als hernomen dient beschouwd te worden.

Als nieuw relevant feit kan vermeld worden dat de beurzen georganiseerd door de N.V. M.S.A. en door de Gilde van Vlaamse Antiquairs te Knokke ook in 2003 hebben plaatsgevonden.

Zo ging de 27e Internationale Kunst- en Antiekbeurs, georganiseerd door de N.V. M.S.A. door van 10 tot 18 augustus 2002 in het Cultureel Centrum Scharpoord, terwijl het Kunst- & Antieksalon, georganiseerd door de Gilde van Vlaamse Antiquairs plaatsvond in Hotel La Réserve te Knokke van 3 tot en met 18 augustus 2002.

Het is de bedoeling dat beide beurzen ook in de toekomst verder georganiseerd worden.

2. Bij beslissing van 27 mei 2002 werd geoordeeld dat het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ingediend door de N.V. M.S.A. ontvankelijk diende verklaard te worden, gezien er een ontvankelijke klacht ten gronde bestond en gezien de klager overeenkomstig artikel 23 §1 c van de W.B.E.M. aangetoond had dat hij een rechtstreeks en dadelijk belang had bij het indienen van de klacht.

Voorts werd geoordeeld dat een nader onderzoek diende gevoerd te worden naar het bestaan van een prima facie inbreuk op de artikelen 2 en 3 van de W.B.E.M., gezien de Dienst voor de Mededinging de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 2 en 3 van de W.B.E.M. niet systematisch onderzocht had. Er werd derhalve een aanvullend onderzoek bevolen, waarbij verzocht werd in het bijzonder de volgende twee voorwaarden nader te onderzoeken :

- Het bestaan van een prima facie inbreuk op de W.B.E.M.
- Het bestaan van een toestand die een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel kan veroorzaken voor de ondernemingen waarvan de belangen aangetast worden door deze praktijken of die schadelijk zijn voor het algemeen economisch belang en die dringend moet vermeden worden.

3. Op 18 september 2002 maakte het Korps Verslaggevers zijn gemotiveerd verslag over, inhoudende het aanvullend onderzoeksverslag. Tijdens het onderzoek werd (o.m.) op 4 juli 2002 een verzoek om inlichtingen verstuurd aan de Gilde van Vlaamse Antiquairs, waarbij o.m. de vraag gesteld werd of het verbod voor leden van de Gilde om deel te nemen aan de beurs georganiseerd door de N.V. M.S.A. te Brugge en Knokke ook voor andere beurzen geldt en zo ja voor welke beurzen dit wel of niet het geval is en wat hiervoor de werkelijke reden of aanleiding is.

Bij schrijven dd.17 juli 2002 antwoordde de Gilde van Vlaamse Antiquairs als volgt : "Er is GEEN vast verbod specifiek ten opzichte van deze of gene beurs. Wel moeten de leden alvorens zij deelnemen aan een andere, niet door de Gilde georganiseerde beurs, vooraf de instemming van het bestuur hiervoor aanvragen (conform artikel 11 van ons huishoudelijk reglement. Dat wordt geval per geval en jaar per jaar bekeken....)"

4. Op 2 augustus 2002 heeft de Gilde van Vlaamse Antiquairs een verzoekschrift in hoger beroep neergelegd bij het Hof van Beroep te Brussel waarbij gevorderd wordt dat het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zou verklaard worden en dat de beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging dd.27 mei 2002 teniet zou gedaan worden in de mate dat het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ontvankelijk werd verklaard.

5. Thans verdedigt de N.V. M.S.A. het standpunt dat haar verzoek gegrond dient verklaard worden, nu het verslag van het Korps volledig de zienswijze van verzoekster bevestigt. Verzoekster vraagt dan ook dat de Voorzitter de beslissingen van de Gilde van Vlaamse Antiquairs zou schorsen en deze schorsing kenbaar zou maken aan al haar leden met verplichte publicatie in de media overeenkomstig artikel 35 §2 van de wet.

De Gilde van Vlaamse Antiquairs stelt daarentegen in hoofdorde dat de Voorzitter geen bevoegdheid meer heeft, gelet op het hoger beroep dat hangende is voor het Hof van Beroep te Brussel. In subsidiaire orde stelt de Gilde van Vlaamse Antiquairs dat het verslag van de verslaggever nietig is, tenminste dient geweerd te worden gelet op de schending van de rechten van de verdediging van de

Gilde van Vlaamse Antiquairs en dat, voor het overige, verwerende partij zich alle rechten voorbehoudt wat de grond van de zaak betreft.

II. Het standpunt van het korps verslaggevers

Inzake het bestaan van een prima facie inbreuk op de W.B.E.M. concludeert het Korps Verslaggevers als volgt :

- de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs is een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 §1 van de wet;
- de beslissingen van de Algemene Vergaderingen van 17 november 1997 en 1 februari 1998, waarbij aan de leden het verbod wordt opgelegd deel te nemen aan de beurzen georganiseerd door de N.V. M.S.A., kunnen als besluiten van een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 §1 van de wet worden beschouwd;
- beide beslissingen dienen als mededingingsbeperkend te worden beschouwd, de leden worden immers verboden deel te nemen aan de beurzen georganiseerd door de N.V. M.S.A. (inbreuk op artikel 2 §1b) en c);
- de mededingingsbeperking is merkbaar daar de Gilde 16% van de antiquairs in België vertegenwoordigt.

Inzake het bestaan van een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel dat in verband staat met de aangeklaagde praktijk en dat dringend moet worden vermeden concludeert het Korps Verslaggevers :

- het nadeel is ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar.
- het nadeel staat duidelijk in verband met de aangeklaagde praktijk.
- gegeven de volgende door de N.V. M.S.A. georganiseerde beurzen, de eerstvolgende op 17 oktober 2002 te Brugge, is eveneens aan de hoogdringendheidsvereiste voldaan.

Besluitend stelt het Korps Verslaggevers de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging voor :

"- Aangezien de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 §1 W.B.E.M. is, zij een wezenlijk deel van de markt beheerst, zij het haar leden verbiedt om deel te nemen aan de Antiekbeurzen georganiseerd door de N.V. M.S.A., beperkt zij de mededinging op de Belgische markt van de organisatie van antiekbeurzen en op de markt van antiquairs op een merkbare wijze door het beperken van de afzet en het verdelen van de markten (artikel 2 §1, b en c).

- De beslissing van de Gilde van Vlaamse Antiquairs van 17 november 1997, bevestigd op 1 februari 1998, doen schorsen en dit kenbaar laten maken aan al haar leden binnen de 48 uur en dit te laten publiceren in twee nationale kranten."

III. Over de gevolgen van het hoger beroep tegen de beslissing van 27 mei 2002

Alvorens Wij ten gronde kunnen oordelen dienen Wij ons uit te spreken over de gevolgen van het instellen van hoger beroep tegen de beslissing van 27 mei 2002 door de Gilde van Vlaamse Antiquairs.

De bepalingen inzake het hoger beroep zijn opgenomen in de artikelen 43 en 43 bis van de W.B.E.M.

* Artikel 43 bis §1 van de W.B.E.M. bepaalt dat tegen beslissingen waarbij de Raad voor de Mededinging de zaak terugstuurt naar de verslaggever, geen afzonderlijk hoger beroep kan ingesteld worden.

In casu dient vastgesteld te worden dat bij beslissing van 27 mei 2002 het verzoek tot voorlopige maatregelen ontvankelijk werd verklaard, en alvorens ten gronde te oordelen, een aanvullend onderzoek bevolen werd aan de verslaggever.

De Gilde van Vlaamse Antiquairs heeft hoger beroep ingesteld tegen de beslissing dd.27 mei 2002, in de mate dat het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ontvankelijk werd verklaard. Tegen het onderdeel van de beslissing van 27 mei 2002, waardoor een aanvullend onderzoek werd bevolen

en de zaak teruggestuurd werd naar de verslaggever, is geen beroep aangetekend, waaromtrent overigens ook geen afzonderlijk beroep mogelijk is op grond van artikel 43 bis §1 van de W.B.E.M.

* Artikel 43 bis §4 van de W.B.E.M. bepaalt voorts dat het beroep de beslissing van de Raad voor de Mededinging of die van zijn Voorzitter niet schorst. In alinea 2 van artikel 43 bis §4 wordt hierop echter in een uitzondering voorzien, waarbij bepaald wordt dat het Hof van Beroep, op verzoek van de betrokkene en bij beslissing alvorens recht te doen, de verplichting tot het betalen van geldboeten en dwangsommen kan schorsen tot op de dag van de uitspraak van het arrest.

Door de bepaling van artikel 43 bis §4 van de W.B.E.M. wordt derhalve bepaald dat het hoger beroep tegen een beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging geen schorsende werking heeft, hetgeen een uitzondering is op de in beginsel schorsende werking van de gewone rechtsmiddelen, vastgelegd in artikel 1397 Ger.W.

* De vraag dient gesteld te worden of het principe van de devolutieve werking van het hoger beroep van toepassing is inzake hoger beroepen tegen beslissingen van de (Voorzitter van de) Raad voor de Mededinging.

Artikel 1068, lid 1 Ger.W. bepaalt dat hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen, het geschil zelf aanhangig maakt bij de rechter in hoger beroep. In het tweede lid wordt een uitzondering op deze regel geformuleerd, nl. wanneer de beroepsrechter een onderzoeksmaatregel bevestigt wordt de zaak naar de eerste rechter teruggestuurd voor verdere afhandeling. Door het hoger beroep wordt m.a.w. de rechter in hoger beroep gevat van het geheel van het geschil, zelfs deze onderdelen ervan waaromtrent nog geen uitspraak werd gedaan.

Nu is de vraag of deze devolutieve werking ook verbonden is aan het hoger beroep tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van zijn voorzitter.

Er dient vastgesteld te worden dat de W.B.E.M., buiten de artikelen 43 en 43 bis niet in bijzondere procesregels voor de procedure voor het Hof van Beroep te Brussel voorziet. Onder de toepassing van de oude wet van 5 augustus 1991 werd reeds door het Hof van Beroep te Brussel geoordeeld dat, in die omstandigheden, in beginsel, art. 2 Ger.W. toepassing moet vinden (Brussel, 5 april 1996, Jaarboek Handelspraktijken, 1996, 656 en Brussel, 4 september 1996, Jaarboek Handelspraktijken, 1996, 740).

Artikel 2 Ger.W. bepaalt dat de regels vervat in het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn op alle rechtsplegingen behoudens wanneer deze geregeld worden door niet uitdrukkelijk opgeheven wetsbepalingen of door rechtsbeginselen waarvan de toepassing niet verenigbaar is met de bepalingen van voormeld wetboek.

Onder toepassing van de oude wet van 5 augustus 1991 heeft het Hof van Beroep te Brussel in de voormelde arresten van 5 april 1996 en 4 september 1996 geoordeeld op basis van artikel 2 Ger.W. dat, nu artikel 43 van de wet van 5 augustus 1991 op gedetailleerde wijze bepaalt welke partijen hoger beroep kunnen instellen, op welke wijze en binnen welke termijn, er uitdrukkelijk wordt afgeweken van de artikelen 1051, 1056 en 1057 Ger.W., dewelke derhalve geen toepassing vinden.

In zijn arrest van 18 december 1996 (eveneens in toepassing van de oude wet van 5 augustus 1991) heeft het Hof van Beroep te Brussel nog een stap verder gezet waar het overweegt: "Dat artikel 43 van de wet van 5 augustus 1991 het instellen van hoger beroep onderwerpt aan een administratieve regeling sui generis die toepassing van de beginselen terzake vervat in het gerechtelijk wetboek uitsluit" (Brussel, 18 december 1996, Jaarboek Handelspraktijken, 1996, 836).

Inmiddels dient vastgesteld te worden dat de wet van 5 augustus 1991 gewijzigd werd door de wetten van 26 april 1999, zoals gecoördineerd bij Koninklijk Besluit van 1 juli 1999. De bepalingen inzake hoger beroep werden door deze wetswijzigingen hervormd en verder uitgewerkt, zodat de beginselen

vervat in de voormelde arresten van het Hof van Beroep a fortiori van toepassing zijn voor de door de wetten van 26 april 1999 gewijzigde wet van 5 augustus 1991.

De vraag of er al dan niet devolutieve werking verbonden is aan een hoger beroep tegen een beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging, werd niet beslecht naar aanleiding van de wetwijzigingen van 26 april 1999. In de voorbereidende werken naar aanleiding van de wetwijziging werd tijdens de hoorzitting met de raadsheren in het Hof van Beroep te Brussel opgemerkt dat het wenselijk zou zijn dat in de wet bepaald zou worden in welke gevallen het hoger beroep een devolutieve werking heeft. Hierbij werd gerefereerd aan het standpunt verdedigd door Raadsheer Londers, die aan de hand van een aantal voorbeelden erop wees hoezeer een genuanceerde antwoord op deze vraag zich opdringt. (Verslag, Parl.St.Senaat, 1998/1999, 1-614/8, p.64-65). Tijdens de parlementaire voorbereiding van de wetwijzigingen werd tevens gesteld dat nochtans een nuttige hervorming betreffende de bevoegdheid van het Hof van Beroep inzake voorlopige maatregelen zou kunnen overwogen worden. Er werd tevens opgemerkt dat het inderdaad aangewezen zou zijn te bepalen dat het hoger beroep tegen een beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging een devolutieve werking heeft. (Verslag, Parl.St.Senaat, 1998/1999, 1-614/8, p.68).

Er dient echter vastgesteld te worden dat, alhoewel uitdrukkelijk voorgesteld werd om te bepalen dat het hoger beroep een devolutieve werking impliceert, dit voorstel niet werd opgenomen in de wet, zodat de vraag naar de devolutieve werking van het hoger beroep open blijft.

Het komt Ons voor dat het hoger beroep tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging en zijn Voorzitter geen devolutieve werking met zich meebrengt in de zin van artikel 1068 Ger.W. om de volgende redenen:

- Uit de parlementaire voorbereiding (zoals hiervoor geciteerd) blijkt dat het niet de wil van de wetgever was devolutieve werking toe te kennen aan het hoger beroep tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging en zijn Voorzitter. Het voorstel geformuleerd tijdens de parlementaire voorbereiding om dit uitdrukkelijk te voorzien werd immers niet weerhouden, hetgeen a contrario impliceert dat de wetgever geen devolutieve werking aan het hoger beroep heeft willen toekennen.
- Artikel 43 bis §4 bepaalt uitdrukkelijk dat het hoger beroep geen schorsende werking heeft. In artikel 43 bis §4 alinea 2 wordt hierop slechts in één uitzondering voorzien inzake de verplichting tot het betalen van de geldboeten en dwangsommen. Gezien er slechts in één uitzondering wordt bepaald, dient ervan uitgegaan te worden dat de beslissingen van de Voorzitter van de Raad niet geschorst worden door een hoger beroep.
- De ratio legis van artikel 43 bis §4 en van artikel 43 bis §1 van de W.B.E.M. lijkt erin te bestaan dat, vermits aan de beslissing geen schorsende werking wordt toegekend, de beslissing haar volle effecten behoudt, zodat de procedure kan verder gezet worden.
- De beslissingen die genomen worden door de Raad voor de Mededinging en zijn Voorzitter betreffen het algemeen belang en verheffen zich boven het particulier belang, hetgeen zich eveneens verzet tegen een devolutieve werking van het hoger beroep. Dat de beslissingen het algemeen belang betreffen, werd herhaaldelijk bevestigd tijdens de parlementaire voorbereiding van zowel de wet van 5 augustus 1991 als de wetwijzigingen van 26 april 1999 (zie de Memorie van Toelichting bij de oorspronkelijk wet van 5 augustus 1991, Gedr.St., Kamer, 1989/90, 1282/1, p.34 waar gesteld werd dat het onderzoek van de zaak door de Raad voortaan als achtergrond het geheel van de desbetreffende markt heeft en zich verheft over het particulier belang naar het algemeen economisch belang; zie ook het Verslag van de Senaat, Parl. St. Senaat, 1998/99, 1-614/8, p.237 waar nogmaals benadrukt werd dat uit de aard van de dossiers inzake mededinging volgt dat het niet gaat om een geschil tussen particulieren maar dat de beslissing moet rekening houden met de markt in het algemeen, vanuit het standpunt van het mededingingsrecht). Gelet op de aard van de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en zijn Voorzitter, is het van belang dat de Raad en zijn Voorzitter verder uitspraak kunnen doen, niettegenstaande een eventueel hoger beroep tegen zijn beslissingen, zodat het Ons voorkomt dat aan het hoger beroep derhalve geen devolutieve kracht kan toegekend worden.
- Tenslotte dient opgemerkt te worden dat de wetgever in artikel 23 §1 f) van de W.B.E.M. bepaald heeft dat het onderzoek van de zaken door het Korps Verslaggevers gebeurt op verzoek van het Hof van Beroep te Brussel in geval van toepassing van artikel 42. Artikel 42 van de W.B.E.M. handelt over de prejudiciële vragen die gesteld dienen te worden aan het Hof van Beroep te Brussel door de Hoven en rechtbanken. In geval van een prejudiciële vraag kan derhalve het Hof van Beroep te Brussel om een onderzoek door het Korps Verslaggevers verzoeken. Deze mogelijkheid is echter niet voorzien in geval van een hoger beroep

tegen een beslissing van de Raad of zijn Voorzitter. Ook deze bepaling pleit derhalve tegen een devolutieve werking van het hoger beroep. Mocht de wetgever een devolutieve werking hebben wensen toe te kennen aan het hoger beroep tegen de beslissingen van de Raad of zijn Voorzitter, dan had de wetgever wellicht tevens in artikel 23 §1 van de W.B.E.M. bepaald dat een onderzoek door het Korps Verslaggevers op verzoek van het Hof van Beroep te Brussel in geval van toepassing van artikel 43 van de W.B.E.M. kan plaatsvinden, hetgeen echter niet voorzien werd in de W.B.E.M..

Besluitend menen Wij te moeten stellen dat er geen devolutieve werking voortvloeit uit het hoger beroep tegen de beslissing van 27 mei 2002, zodat wij nog steeds bevoegd zijn om verder uitspraak te doen, niettegenstaande het hoger beroep.

IV. Over de gegrondheid van het verzoek tot voorlopige maatregelen

1. Het bestaan van een prima facie inbreuk op de W.B.E.M.

In vorige rechtspraak werd reeds herhaaldelijk bevestigd dat het in het kader van artikel 35 van de W.B.E.M. volstaat dat de aangeklaagde inbreuk een waarschijnlijk karakter vertoont, zonder dat het noodzakelijk is het bestaan van een inbreuk op de mededingingsregels vast te stellen met dezelfde graad van zekerheid als voor een eindbeslissing. (zie o.m. Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 14 januari 1998, Daube/Nationale Loterij, zaak nr. 98-VMP-1; Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 30 augustus 2000, zaak MEDE-V/M-27, VZW Radio Tienen, e.a./CVBA Sabam, B.S., 9 januari 2001; Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 10 januari 2001, zaak nr.2001 – V/M/02, BBUSO/LCM en Regionale Christelijke Ziekenfondsen, B.S., 5 mei 2001; Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 9 maart 2001, zaak nr. 2001 – V/M 12, BVBA Incine /N.V. Rendac, B.S., 28 september 2001).

Wij dienen thans te onderzoeken of de toepassingsvoorwaarden van artikel 2 van de W.B.E.M. vervuld zijn.

1.1. Is er sprake van een besluit van een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 § 1 van de W.B.E.M. ?

- De Koninklijke Gilde, een beroepsvereniging in de zin van de wet van 31 maart 1898, staat volgens artikel 2 van haar statuten in voor "de studie, de verdediging en de uitbreiding van de beroepsbelangen van haar leden, het inrichten van manifestaties ter bevordering van de handelsbelangen, het in stand houden van de beroepseer en de handelseerlijkheid". De Gilde van Vlaamse Antiquairs organiseert eveneens beurzen en is een concurrent van MSA en staat daarnaast aan haar leden toe om deel te nemen aan andere beurzen, op voorwaarde dat deze andere beurzen niet gelijktijdig vallen of overlappen met de door de Gilde Van Vlaamse Antiquairs georganiseerde beurzen zoals het Kunst- en Antieksalon dat in de zomer plaatsvindt in hotel la Réserve te Knokke en de Kunst en Antiekbeurs van Vlaanderen die eind januari/begin februari te Gent doorgaat.

De Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs dient derhalve als een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 § 1 van de W.B.E.M. beschouwd te worden.

- Het door de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs uitgevaardigde besluit van 17 november 1997 dient voorts als een besluit van een ondernemingsvereniging aanzien te worden. Besluiten van ondernemingsverenigingen nemen dikwijls de vorm aan van reglementen opgesteld door de daartoe bevoegde organen van de vereniging en hebben als kenmerk dat zij bindend zijn voor alle leden of door hun inhoud omdat zij in dwingende bewoordingen zijn opgesteld. Door te beslissen dat het verboden wordt voor leden van de Gilde om nog deel te nemen aan beurzen georganiseerd door de NV MSA en dit aan ieder lid te laten weten heeft deze beslissing een rechtstreekse impact op de organisatie van antiekbeurzen door NV MSA. Het deelnameverbod sluit immers een aantal kandidaat-standhouders voor de NV MSA uit.

Het besluit van 17 november 1997 van de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs, bevestigd op 1 februari 1998, dient derhalve als een besluit van een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 §1 van de W.B.E.M. beschouwd te worden.

1.2. Is er sprake van een beperking van de mededinging op de Belgische betrokken markt of op een wezenlijk deel ervan ?

Er dient vervolgens onderzocht te worden of het besluit (in casu de beslissingen van de Algemene Vergadering van 17 november en 1 februari 1998) van de Koninklijke Gilde, een ondernemingsvereniging van antiquairs, ertoe strekt of ten gevolge heeft dat de mededinging op de Belgische betrokken markt of op een wezenlijk deel ervan merkbaar wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

Hiertoe wordt achtereenvolgens onderzocht:

- de relevante productmarkt;
- de relevante geografische markt;
- de marktaandeelen van de Gilde van Vlaamse Antiquairs op deze markt en de beperking van de mededinging;
- de vraag of er sprake is van een merkbare beperking van de mededinging.

1.2.1. De relevante productmarkt is de markt van de antiquairs en de markt voor de organisatie van antiekbeurzen.

Wat de markt van antiquairs betreft, blijkt uit het onderzoek door de Dienst verricht (o.m. het verzoek om inlichtingen dd. 4 juli 2002) dat er zich in België zo'n 1000 handelaars antiquair noemen. Het beroep van antiquair is in België niet beschermd, zodat binnen deze groep handelaars van diverse pluimage aanwezig blijken te zijn. Hierbij dient een groot onderscheid tussen antiquairs en brocanteurs gemaakt te worden. De markt van de antiquairs bestaat volgens de diverse ondervraagde beroepsverenigingen slechts uit zo'n 200-tal echte antiquairs in België, die dan ook deelnemen aan antiekbeurzen.

Zowel NV de MSA als de Koninklijke Kamer van Antiquairs in België beamen de stelling dat er wellicht slechts een 200-tal antiekhandelaren zijn die deze naam waard zijn en ernstig met hun vak bezig zijn, waardoor zij in aanmerking kunnen komen om aan een respectabele professionele beurs deel te nemen.

Uit het onderzoek blijkt dat er binnen deze markt geen verdere opsplitsing moet worden gemaakt naargelang van de verschillende bestaande categorieën.

Voorts is er de markt van de organisatie van antiekbeurzen, geënt op de markt van de antiquairs. Er zijn meerdere organisatoren en beurzen in België. Er zijn beurzen georganiseerd door antiquairsverenigingen en derden.

1.2.2. De relevante geografische markt bestrijkt minstens het Vlaamse landsgedeelte en wellicht het hele Belgische grondgebied.

1.2.3. Inzake de marktaandeelen werd tijdens het onderzoek vastgesteld dat de Koninklijke Kamer voor Antiquairs in België als de belangrijkste antiquairsvereniging in het hele land beschouwd wordt met vooral leden uit het Brusselse, het Franstalig landsgedeelte en in mindere mate het Vlaamse landsgedeelte. De Koninklijke Kamer van Antiquairs telt volgens haar ledenlijst 93 leden in België.

De Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs is daarentegen enkel in het Vlaamse landsgedeelte actief. In 1997 kende de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs 42 leden. Dit aantal was in augustus 2002 gezakt tot 36 leden (Antwoord van de Koninklijke Gilde van 17 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen van de Dienst dd. 4 juli 2002). De Koninklijke Gilde stelt een vrij hoge toetredingsdrempel te hanteren teneinde een kwaliteitslabel te bekomen. Men kan slechts na jaren van lid-op-proef tot werkend lid aanvaard worden.

De argumentatie die de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs gebruikt voor het deelnameverbod verrat in de besluiten van de Algemene vergaderingen van 17 november 1997 en 1 februari 1998, is de

kwaliteitsvereiste. Indien er in België inderdaad slechts een 200-tal echte antiquairs zijn, dan heeft een vereniging met 36 leden toch 16 % van alle "echte" antiquairs in haar rangen. Indien enkel het Vlaamse grondgebied in acht genomen wordt, dan loopt hun marktaandeel nog veel hoger op. Een niet-deelname van de leden van deze vereniging aan een antiekmanifestatie door deze vereniging georganiseerd heeft dus zeker een impact.

Naar eigen zeggen heeft de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs een grote impact en acht zij haar 'kwaliteitslabel' heel belangrijk. Bovendien blijkt uit het onderzoek dat zij een heel belangrijk deel van de antiekhandelaren op de Belgische markt verenigt. Door het deelnameverbod van de Koninklijke Gilde voor de leden van de Koninklijke Gilde aan de beurzen van de N.V. MSA maakt zij het moeilijker voor de N.V. MSA om antiekhandelaars te vinden die nog kunnen of willen deelnemen aan de beurzen door de N.V. MSA georganiseerd in Knokke en Brugge.

1.2.4. Er dient thans onderzocht te worden of er sprake is van een merkbare beperking van de mededinging. Wij zijn van oordeel dat de beslissing van de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs om een verbod op te leggen om nog deel te nemen aan antiekbeurzen georganiseerd door de NV MSA – gelet op hun grote marktaandeel en belangrijkheid - als een prima facie inbreuk op artikel 2 § 1 van de W.B.E.M. dient aanzien te worden. De merkbaarheidsvereiste houdt in dat een mededingingsbeperkende afspraak slechts onder het verbod van artikel 2 § 1 WEM valt, als zij meer dan een onbeduidende invloed heeft op de betrokken markt. In de veronderstelling dat 16 % van de antiquairs in België lid zijn van de Koninklijke Gilde dan is een verbod tot deelname van deze groep zeker merkbaar.

Er is derhalve prima facie sprake van een inbreuk op artikel 2 §1 b) (het beperken en controleren van de afzet) en c) (het verdelen van de markten) van de W.B.E.M.

Ten onrechte stelt de Gilde van Vlaamse antiquairs dat haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn door het proces-verbaal van vaststelling van 12 augustus 2002, waardoor twee leden van de Dienst voor de Mededinging een bezoek gebracht hebben aan de kunstbeurs "Art Nocturne Knocke" door de N.V. MSA georganiseerd in het Cultureel Centrum Scharpoord te Knokke. Het doel van deze vaststelling bestond er immers louter uit om de visu vast te stellen of het argument dat door de Gilde werd ingeroepen om het deelnameverbod voor haar leden te rechtvaardigen, zijnde de zogenaamde gebrekkige kwaliteit van de beurs georganiseerd door de N.V. MSA, wel relevant was. De leden van de Dienst voor de Mededinging hebben vastgesteld dat de beurs georganiseerd door de N.V. MSA een kwaliteitsvolle beurs was en geenszins een gewone handelsbeurs, zodat aan het argument van de Gilde ernstig kan getwijfeld worden.

Overigens heeft ook de Europese Commissie zich reeds herhaaldelijk uitgesproken over afspraken die gemaakt worden naar aanleiding van de gezamenlijke organisatie van beurzen en tentoonstellingen. In haar beschikkingen geeft de Commissie te kennen dat gemeenschappelijk georganiseerde tentoonstellingen in elk geval onder artikel 85 (thans 81) lid 1 van het EG-verdrag vallen, wanneer de organisatoren o.m. de toegelaten deelnemers beperkingen opleggen ten aanzien van deelname aan andere tentoonstellingen. Deze beperkingen van de mededinging zijn eventueel vrijstelbaar wanneer zij onmisbaar zijn voor een rationele organisatie van de betrokken tentoonstelling, hetgeen van geval tot geval zal afhangen (zie o.m. Beschikking van de Europese Commissie, 18 september 1987, CIDS Pb.L., 293/58 van 16 oktober 1987; Beschikking van de Europese Commissie, 30 september 1986, VIFKA, Pb.L., 291/46 van 15 oktober 1986).

In casu dient echter opgemerkt te worden dat de Gilde haar zogenaamd "reglement" niet aangemeld heeft met het oog op een vrijstelling. De Gilde heeft overigens evenmin aangetoond dat de beperking van de mededinging die haar reglement inhoudt, onmisbaar zou zijn voor de rationele organisatie van de betrokken beurs.

Inzake het bestaan van een prima facie inbreuk op de W.B.E.M. kan derhalve het volgende besloten worden:

- de Koninklijke Gilde van Vlaamse antiquairs is een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2, § 1 van de W.B.E.M.;
- de beslissingen van de Algemene Vergaderingen van 17 november 1997 en 1 februari 1998, waarbij aan de leden het verbod wordt opgelegd deel te nemen aan de beurzen georganiseerd door de NV MSA, dienen als besluiten van een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2, § 1 van de W.B.E.M. te worden beschouwd;
- beide beslissingen dienen als mededingingsbeperkend te worden aanzien, vermits aan de leden verboden wordt deel te nemen aan de beurzen georganiseerd door de N.V.MSA (inbreuk op artikel 2, § 1, b) en c));
- de mededingingsbeperking is merkbaar daar de Gilde 16 % van de antiquairs in België vertegenwoordigt.

2. Het bestaan van een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel dat in verband staat met de aangeklaagde praktijk en dat dringend moet worden vermeden.

Deze voorwaarden zijn cumulatief, in die zin dat het ontbreken van één van deze voorwaarden de gegrondheid van het verzoek tenietdoet (Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 12 september 1994, zaak nr. 94-VMP-4, S.A. Ets. Delhaize Frères et Cie. Le Lion / S.A. Dior).

Voorlopige maatregelen mogen slechts genomen worden als het bestaan van een nadeel in verband met de aangeklaagde praktijk prima facie bewezen is. Als nadeel kan in aanmerking worden genomen elke comparatief minder gunstige toestand waarin de onderneming terecht komt ten aanzien van de toestand waarin ze zich zou bevinden mocht ze de restrictieve praktijk niet ondergaan (Brussel, 18 december 1996, NV Honda Belgium e.a. t. Belgische Staat, B.S., 8 januari 1997, 386 ; Brussel, 26 juni 1997, Iverlek CV e.a. t. Belgische Staat, B.S., 4 juli 1997, 17495).

Niet alleen de situatie van de klager maar van de gehele betrokken markt dient in aanmerking te worden genomen (Voorz. Raad voor de Mededinging, 27 maart 1995, Interrosane/Interest t. Sabam/Agicoa, Tweede Activiteitenverslag 1994-1995, Raad voor de Mededinging, 234). Dit nadeel moet van concurrentiele aard zijn, hetgeen impliceert dat, zoals reeds gesteld, niet alleen de situatie van de klager, maar ook die van de gehele betrokken markt bestudeerd dient te worden (Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 27 september 1995, zaak nr.95 VMP-1, Interrosane).

Het nadeel is ernstig van zodra een relevant onderdeel van de activiteit van de onderneming erdoor getroffen wordt. Het nadeel is onmiddellijk wanneer de uitwerking ervan op het ogenblik van het verzoek reëel of eminent is. De schade is onmiddellijk als de uitwerking ervan ten dage van het verzoek of op imminente wijze wordt ervaren, ongeacht de mogelijke maatregelen die de onderneming meteen of op korte termijn ertegen kan ontwikkelen. Het nadeel is tenslotte onherstelbaar als de toestand zoals hij zou evolueren wanneer de gevraagde maatregel uitblijft niet meer ongedaan gemaakt kan worden door de beslissing ten gronde van de Raad, wanneer deze bij hypothese de klacht gegrond zou bevinden, zonder daarbij rekening te houden met mogelijke vervangende schadevergoeding. De hoogdringendheidsvereiste, die geen afzonderlijke vereiste vormt, impliceert dat aan de hand van nieuwe feiten wordt aangetoond dat de situatie in vergelijking tot deze op het ogenblik van het indienen van de klacht, verergerd is (Brussel, 18 december 1996, NV Honda Belgium e.a. t. Belgische Staat, B.S., 8 januari 1997, 386; Brussel, 26 juni 1997, Iverlek CV e.a. t. Belgische Staat, B.S., 4 juli 1997, 17495).

Er dient thans onderzocht te worden of deze voorwaarden in casu vervuld zijn.

2.1. Hoogdringendheidsvereiste

Niettegenstaande het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen en de klacht reeds meer dan 4 jaar geleden werden neergelegd en een aanvullend onderzoek ruim 4 jaar na de klacht en het verzoek tot voorlopige maatregelen enigszins bevreemdend is, dient niettemin vastgesteld te worden dat de aangeklaagde praktijk nog steeds toegepast wordt. Gelet op het feit dat de genoemde beurzen van de

NV MSA nog steeds worden georganiseerd, er in het najaar de 19de Internationale Kunst- en Antiekbeurs te Brugge (van 18 tot en met 27 oktober 2002 in de Belforthallen) op het programma stond en het de bedoeling is van partijen hun beurzen ook in 2003 verder te blijven organiseren, is het verzoek om voorlopige maatregelen nog steeds actueel.

2.2. Het ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel

Voorts dient het ernstig en onherstelbaar nadeel dat ontstaat door het niet mogen deelnemen van leden van de Koninklijke Gilde aan de beurzen georganiseerd door de NV MSA onderzocht te worden. Door dit verbod lijden de beurzen georganiseerd door de NV MSA een concurrentienadeel door de inkomstenderving die ontstaat omdat leden van de Koninklijke Gilde, die zouden willen deelnemen aan beurzen georganiseerd door de NV MSA, dit niet kunnen door het deelnameverbod. Zo stelt de N.V.MSA dat tot op het ogenblik dat de leden van Gilde deelnamen aan de beurzen te Knokke en Brugge er steeds ongeveer een 40-tal deelnemers waren. Vanaf dat de Gilde zijn boycot of veto stelde om deel te nemen is het aantal deelnemers volgens de N.V. MSA steeds verder teruggelopen, zelfs bijna gehalveerd (zie antwoord van de NV. MSA dd. 29 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen dd. 4 juli 2002 van de Dienst voor de Mededinging). Dit wordt bevestigd door antiquair Viebahn (zie stuk van antiquair Viebahn aan de N.V. MSA als bijlage bij het antwoord op vraag 4 van 29 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen aan de N.V. MSA van de Dienst dd. 4 juli 2002). Volgens de N.V. MSA leidt het geen twijfel dat de afwezigheid van de leden van Gilde een significante invloed heeft op de mededinging. Bovendien zien sommige antiquairs die lid zijn van de Koninklijke Gilde een deel van de markt ingenomen worden door een aantal buitenlandse antiquairs die hun plaats gedeeltelijk innemen op de beurzen van de NV MSA.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat het verbod om deel te nemen aan de beurzen van de N.V. MSA niet alleen geldt voor de beurs in Knokke die gedeeltelijk samenvalt met de organisatie van een beurs van de Koninklijke Gilde in hotel La Réserve, maar ook voor de beurs in Brugge in het najaar die helemaal niet overlapt met een beurs van de Koninklijke Gilde.

Tijdens het onderzoek heeft de Dienst voor de Mededinging onderzocht of het verbod tot deelname uitgevaardigd door de Gilde ook geldt voor andere beurzen en de vraag gesteld waarop dit verbod gebaseerd is. Zoals supra reeds geoordeeld werd, heeft de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs een grote impact. Tevens werd vastgesteld dat de Gilde haar 'kwaliteitslabel' heel belangrijk acht. Op de vraag of het verbod ook geldt voor andere beurzen werd door de Koninklijke Gilde geantwoord dat dit inderdaad zo is. Bij de beoordeling hiervan wordt volgens de Gilde rekening gehouden met twee criteria (Zie antwoord op vraag 3 van 19 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen aan de Koninklijke Gilde van de Dienst dd. 4 juli 2002):

- indien de andere beurs samenvalt of gedeeltelijk overlappend is met een beurs van de Gilde – en in zo'n gevallen staat het de leden vrij aan beide beurzen terzelfdertijd deel te nemen-;
- indien het kwalitatieve niveau dat elk lid van de Gilde dient te hebben en aan te houden om lid te zijn, respectievelijk te blijven. Het kan niet dat derden het kwaliteitslabel van de Gilde ten onrechte als kapstok gebruiken om hun deelnemers- of bezoekersaantal mee op te voeren. Bovendien zou dit verwarring zaaien bij het publiek : " als die en die van de Gilde hier staan, zal de rest ook wel kwalitatief in orde zijn".

Het komt er dus op neer dat de Gilde haar leden en het beroep wil beschermen door het kwaliteitsniveau hoog te houden.

Tijdens het onderzoek stelde de Gilde dat er in 1996 samengewerkt is met de NV MSA en dat de toenmalige beurs meer leek op een handelsbeurs dan een antiekbeurs. In 1997 konden leden van de Gilde ook deelnemen aan de beurs georganiseerd door de N.V. MSA te Brugge, maar ook daar lag het niveau volgens de Gilde te laag waarop dan maar beslist werd om niet meer deel te nemen. (Zie antwoord op vraag 4 en 5 van 19 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen aan de Koninklijke Gilde van de Dienst dd. 4 juli 2002).

Het door de Gilde gebruikte argument voor het deelnameverbod is dus de kwaliteit. Tijdens het onderzoek werd echter vastgesteld dat de kwaliteitseisen en deelnamevoorwaarden aan de MSA-beurzen nochtans anno 2002 strikt en duidelijk zijn (Zie bijlagen 1 en 2 bij het antwoord van 29 juli 2002 op het verzoek om inlichtingen aan MSA van de Dienst dd. 4 juli 2002).. Zo staat er onder meer te lezen dat ten einde het niveau van de beurs hoog te houden en dit in het belang van alle deelnemers alleen kunst- en antieke stukken die authentieke producten zijn van de tijd waar zij stilistisch naar verwijzen en tevens getuigen van artistieke en/of kunstambachtelijke kwaliteit of zeldzaamheid mogen tentoongesteld worden en dit onder voorbehoud van uitsluiting door het hierna omschreven expertisecomité. Dit expertisecomité bestaat uit conservators en experts van buitenaf. In dit expertisecomité zit onder meer de ere-hoofdconservator van de Brugse Stedelijke Musea (Zie antwoord van 29 juli 2002 op vraag 3 van het verzoek om inlichtingen aan MSA van de Dienst dd. 4 juli 2002). Bovendien is elke exposant van de MSA-beurs gehouden op verzoek van elke koper een certificaat mee te geven dat de echtheid van de voorwerpen attesteert (conform de beurscatalogus van de 27 ste Art Nocturne Knocke, pag. 4).

Tijdens het onderzoek werd voorts vastgesteld dat een andere belangrijke antiquairsvereniging in België, de Koninklijke Kamer van Antiquairs in België, haar leden eveneens strenge beperkingen oplegt wat betreft het deelnemen aan andere, niet door de vereniging georganiseerde beurzen. Er werd echter vastgesteld dat voor de antiekbeurzen van de NV MSA helemaal geen deelnameverbod geldt voor de leden van de Koninklijke Kamer. Op de deelnemerslijst van de Art Nocturnebeurs van 2002 is onder meer Müllendorf Antiques uit Antwerpen te vinden (Zie beurscatalogus p. 140-143 en het antwoord van 20 augustus 2002 op het verzoek om inlichtingen aan MSA van de Dienst dd. 7 augustus 2002).. Deze antiquair is reeds meer dan 40 jaar actief en lid van de Koninklijke Kamer die geen graten ziet in deelname aan deze beurs. Door het feit dat een andere notoire antiquairsvereniging als de Kamer geen probleem heeft met het kwaliteitsniveau van de MSA-beurzen lijkt het kwaliteitsargument dat de Koninklijke Gilde hanteert bijzonder wankel. Bovendien heeft, zoals supra reeds aangehaald, de Dienst in opdracht van de Verslaggever de visu kunnen vaststellen dat het hier wel degelijk om een antiekbeurs ging met notoire antiquairs uit binnen- en buitenland (Zie proces-verbaal van vaststelling van bezoek aan de beurs Art Nocturne Knocke door de Dienst op 12/8/2002).

Gelet op de stellingname van de Koninklijke Gilde dat de kwaliteit van de beurzen van de N.V. MSA niet voldoet en het verbod op deelname voor leden van de Gilde worden de antiekbeurzen van de NV MSA bij andere antiquairs in binnen- en buitenland in een negatief daglicht gesteld en verdwijnen een aantal binnenlandse standhouders, wat een ernstig en onherstelbaar nadeel uitmaakt. Dit nadeel is uiteraard van concurrentiële aard nu de beurzen georganiseerd door de N.V.MSA en de Gilde in rechtstreekse concurrentie met elkaar staan en de betrokken markt (van de organisatie van antiekbeurzen en de markt van antiquairs) in zijn geheel hiervan nadeel ondervindt nu de beurzen georganiseerd door de N.V.MSA stilaan van de markt verdreven worden, hetgeen tevens nadelig is voor de consument.

Uit het voorgaande kan bijgevolg worden geconcludeerd dat het nadeel ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar is, dat het nadeel duidelijk in verband staat met de aangeklaagde praktijk en dat eveneens aan de hoogdringendheidsvereiste voldaan is.

Het past dan ook de schorsing te bevelen van de beslissingen van de Gilde van Vlaamse Antiquairs genomen tijdens de algemene vergadering van 17 november 1997 en bevestigd op 1 februari 1998 (verzoekster vordert echter geen dwangsom).

Het past tevens een publicatiemaatregel te bevelen. Wij menen echter dat een publicatie in twee nationale kranten overdreven is en niet bijdraagt tot de stopzetting van de mededingingsbeperking. Wij bevelen daarentegen aan de Gilde van Vlaamse Antiquairs huidige beslissing kenbaar te maken aan al haar leden door middel van een aangetekend schrijven waarbij huidige beslissing in kopie als bijlage wordt gevoegd, die uiterlijk binnen de 15 dagen aan haar leden dient gericht te worden en door middel van een vermelding van het beschikkend gedeelte van huidige beslissing op de website van de Gilde en dit in het gebruikelijke lettertype van de website.

Om deze redenen

Wij, Béatrice Ponet, Voorzitter van de Raad voor de Mededinging,

De tussenbeslissing van 27 mei 2002 verder uitwerkend,

Verklaren het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen gegrond,

Stellen vast dat de Koninklijke Gilde van Vlaamse Antiquairs een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 § 1 WBEM is, die een wezenlijk deel van de markt beheerst, die door haar leden te verbieden om deel te nemen aan de antiekbeurzen georganiseerd door de NV MSA, prima facie de mededinging beperkt op de Belgische markt van de organisatie van antiekbeurzen en op de markt van antiquairs en dit op een merkbare wijze waardoor de afzet beperkt wordt en de markten verdeeld worden (inbreuk op artikel 2 § 1, b) en c) van de W.B.E.M.).

Bevelen de schorsing van de beslissing van de Gilde van Vlaamse Antiquairs van 17 november 1997, bevestigd op 1 februari 1998.

Bevelen aan de Gilde van Vlaamse Antiquairs huidige beslissing kenbaar te maken aan al haar leden door middel van een aangetekend schrijven waarbij huidige beslissing in kopie als bijlage wordt gevoegd, die uiterlijk binnen de 15 dagen aan haar leden dient gericht te worden en door middel van een vermelding van het beschikkend gedeelte van huidige beslissing op de website van de Gilde en dit in het gebruikelijke lettertype van de website.

Aldus beslist door de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging op 24 december 2002.